

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ
ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ
ਆਰ.ਐੱਸ. ਨਰੂਲਾ ਜੱਜ
ਸੀ ਰਾਮ ਚੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ
ਬਨਾਮ
ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ
1966 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2024
15 ਨਵੰਬਰ 1966 ਈ

ਪੰਜਾਬ ਕੋ-ਆਪ੍ਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀ ਐਕਟ (1961 ਦਾ XXV)—ਸੈਕਸ਼ਨ 29—ਸੋਸਾਇਟੀ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਅਫਸਰਾਂ ਦਾ ਐਕਟ—ਜਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ—ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦਾ ਮਤਾ—ਕੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ 'ਐਕਟ' ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ—ਏ ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦਾ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ—ਕੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ—“ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਨੁਕਸ”—ਦਾ ਮਤਲਬ—ਕੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ—ਪੰਜਾਬ ਕੋ-ਆਪ੍ਰੇਟਿਵ ਸੁਸਾਇਟੀਜ਼ ਰੁਲਜ਼ (1963)-ਨਿਯਮ 80(1)(2)—ਛੋਟਾ ਨੋਟਿਸ—ਕੀ ਏਯੂ—ਰਜਿਸਟਰਾਰ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ—ਕੀ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੰਡ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੁਸਾਇਟੀ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਐਕਟ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਇਸਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ-

(a) ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਨੁਕਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ; ਜਾਂ

(ਬੀ) ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਕਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ; ਜਾਂ

(c) ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ: ਸਮਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ-

(I) ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਜਾਂ ਚੋਣ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਨੁਕਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ; ਜਾਂ

(II) ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਅਯੋਗਤਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ।

ਇਹ ਧਾਰਾ ਸਮਾਜ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਸਿਰਫ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਚਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਸੈਕਸ਼ਨ ਆਪਣੇ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੇ ਅਫਸਰਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ ਸਮਾਜ ਦੀ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਨਾ ਹੀ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 29 ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਗਿਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦਾ ਮਤਾ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਉਸਦੇ "ਫੈਸਲੇ" ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦਾ "ਐਕਟ" ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਐਕਟ. ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿਚ ਸਮਾਜ ਜੋ ਕੁਝ ਕਰੇਗਾ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ

'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਮਤਾ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਐਕਟ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦਾ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਮਤੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ, ਸੋਸਾਇਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਐਕਟ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਕੇਵਲ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਨੁਕਸ" ਇਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਉਚਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਘਾਟ ਜਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਨਾਕਾਫੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣਾ ਜੋ ਸਮਾਜ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਏਜੰਡੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਅਰਥ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮੀਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ, ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸ ਪਰਿਵਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ, ਖਾਸ ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਅਤੇ ਸੰਦਰਭ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਵਿੱਚ "ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਨੁਕਸ" ਵਾਕੰਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਅਤੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਰੂਲਜ਼ (1963) ਦੇ ਨਿਯਮ 80(1)(i) ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਿਤ ਛੋਟੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਨਿਯਮ 80 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਲੋੜ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰਨ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਜਨਰਲ ਬਾਡੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਲਈ ਪੰਦਰਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਆਗਿਆ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦਾ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਈਟਮਾਂ ਨੂੰ ਏਜੰਡੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ 27 ਅਗਸਤ, 1966 ਦੀ ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਦੀ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਜਨਰਲ ਮੀਟਿੰਗ, ਮਿਤੀ 3 ਸਤੰਬਰ, 1966 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਰਟੀਓਰੀ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਰਿੱਟ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਐਮ ਸੀ ਜੈਨ। ਭਾਗੀਰਥ ਦਾਸ ਅਤੇ ਬੀ ਕੇ ਝਿੰਗਨ, ਵਕੀਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ

ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.-ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਅੰਤਮ ਨਤੀਜਾ 3 ਸਤੰਬਰ, 1966 ਦੇ ਕਥਿਤ ਮਤੇ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਪਾਣੀਪਤ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼, ਲਿਮਟਿਡ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਆਪਣੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੀ ਚੋਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਸ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਪੰਜਾਬ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੀ ਸਹੀ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ, 1961 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਪਾਣੀਪਤ ਵਿਖੇ ਆਪਣੀ ਸੂਗਰ ਮਿੱਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। 1965-56 ਦੌਰਾਨ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਚੋਣ

ਲਈ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ 28 ਦਸੰਬਰ, 1965 ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 4 ਅਤੇ 5 (ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਚੌਧਰੀ ਹਰਦੁਆਰੀ ਲਾਲ ਅਤੇ ਚੌਧਰੀ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਰਾਠੀ) ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਬੰਧਤ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 5 ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ।

29 ਦਸੰਬਰ, 1965 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ (ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਦੀ ਨਕਲ) ਦੁਆਰਾ, ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੌਧਰੀ ਹਰਦੁਆਰੀ ਲਾਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4, ਨੂੰ ਨਿਰਵਿਰੋਧ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ (ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦੁਰ, ਜੇ., ਅਤੇ ਮੈਂ) ਵੱਲੋਂ 26 ਅਗਸਤ, 1966 ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਵਿਰੁੱਧ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 226 ਆਫ਼ 1966 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਦੇ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੀ ਚੋਣ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਨਵੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਸਬੰਧਤ ਉਪ-ਨਿਯਮ 8 (iv) , ਜੋ ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਸੀ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ: -

ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕਰੇਗਾ: -

- a) * * * * *
- b) * * * *
- c) * *
- d) * * *

(e) ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਈਸ-ਚੇਅਰਮੈਨਾਂ ਸਮੇਤ ਚੁਣੇ ਗਏ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਹਟਾਉਣਾ। ਚੋਣ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਵਾਈ ਜਾਵੇਗੀ।"

ਪਿਛਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੀ ਚੋਣ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ 8 (iv)(e) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਸ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਮੰਡਲ. ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਜਨਰਲ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੀ ਚੋਣ ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਉੱਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ, ਪਰ ਉਕਤ ਸੋਧ ਨੂੰ ਜਨਰਲ ਮੀਟਿੰਗ ਵੱਲੋਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੀ 5 ਜਨਵਰੀ, 1966 ਨੂੰ ਹੋਈ। ਪਿਛਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 3 ਸਤੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੀ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਦਾ ਏਜੰਡਾ (ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਬੀ' ਦੀ ਕਾਪੀ) ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 20 ਅਗਸਤ, 1966, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ, ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ. ਏਜੰਡੇ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਆਈਟਮਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਪਰ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਨਿਯਮ 8 (iv) (ਈ) ਦੀ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸੋਧ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਏਜੰਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਆਈਟਮ ਨਹੀਂ ਸੀ (ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਈ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਬੀ' ਦੀ ਨਕਲ)। ਜਾਂ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਪ-ਨਿਯਮ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 3 ਸਤੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦਾ ਉਕਤ ਏਜੰਡਾ, ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ 23 ਅਗਸਤ, 1966 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕਵਰ 'ਤੇ ਡਾਕ ਟਿਕਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਮੈਂਬਰ (ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅਨੁਬੰਧ 'ਸੀ' ਦੀ ਨਕਲ ਕਰੋ)। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ

ਕਿ ਚੌਧਰੀ ਹਰਦੁਆਰੀ ਲਾਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4, ਅਤੇ ਚੌਧਰੀ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਰਾਠੀ, ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਨੰਬਰ 5 ਨੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2) ਨਾਲ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਅਤੇ ਐਂਟਰੀ ਲੈਣ ਦਾ ਨਵਾਂ ਤਰੀਕਾ ਅਪਣਾਇਆ। ਹਾਜ਼ਰੀ ਰਜਿਸਟਰ 'ਤੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਡ ਬਣਾ ਲਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਦਨ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ, ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਦੇ ਉਪ-ਚੇਅਰਮੈਨ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5) ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਖਿਸਕ ਗਏ ਸਨ। ਮੀਟਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਮਿੰਟ-ਬੁੱਕ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਏ ਅਤੇ ਵਾਈਸ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂਬਰ ਆਪਣੀ-ਆਪਣੀ ਮੀਟਿੰਗ ਕਰਕੇ ਖਿੰਡ ਗਏ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਪੁਲਿਸ ਥਾਣਾ ਪਾਣੀਪਤ ਵਿਖੇ ਸ਼ਾਮ 5 ਵਜੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਗਈ। 3 ਸਤੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਉਪ-ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਮਰਥਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਿੰਟ-ਬੁੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਖਦਸ਼ੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ। ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਕਾਪੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਅਨੁਬੰਧ 'ਡੀ' ਹੈ। 17 ਸਤੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਤੋਂ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਕਿ, ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ 24 ਸਤੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਏਜੰਡੇ ਵਿੱਚ ਆਈਟਮ ਨੰ.03 ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੀ ਚੋਣ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ। ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੇ 3 ਸਤੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਹੋਈ ਆਪਣੀ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ 8(iv) ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਈਸ-ਚੇਅਰਮੈਨ" ਉਕਤ ਉਪ-ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਈ) ਵਿੱਚੋਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਧਾਰਾ 9(ਬੀ) (ਵੀ) (ਏ) ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਹੈ: -

“ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਪ-ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ (vi) ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚੋਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲਾਨਾ ਚੁਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।”

ਕਿਉਂਕਿ 3 ਸਤੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੀ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਏਜੰਡੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਵਿੱਚ, ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸੋਧ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਵੀ ਮਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕੋਈ ਸੋਧਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, 5 ਜਨਵਰੀ, 1966 ਨੂੰ ਆਮ ਸਦਨ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਨੀਅਤ ਤੋਂ ਡਰ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕੋਈ ਸੋਧਾਂ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕਰਕੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਮਾੜੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਜਾਲਸਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਮਿੰਟ-ਬੁੱਕ। ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ 3 ਸਤੰਬਰ 1966 ਦੀ ਜਨਰਲ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ (ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਅਨੁਬੰਧ 'F')। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅੱਗੇ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਵਾਈਸ-ਚੇਅਰਮੈਨ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ: 5) ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਰੱਖਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਖੁਦ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚਣਗੇ। ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਬਹਾਨੇ ਸੋਸਾਇਟੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਉਸ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 17 ਸਤੰਬਰ, 1966 (ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ

'ਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਜੀ' ਦੀ ਨਕਲ) ਨੂੰ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਸੌਂਪਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਾਈਸ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਬਾਰੇ ਕਥਿਤ ਨੋਟ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੁਝ ਸ਼ੇਅਰ ਧਾਰਕਾਂ ਦਾ, ਜੋ ਕਿ 24 ਸਤੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਬੋਰਡ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਏਜੰਡੇ ਵਿੱਚ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 8 ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਨੋਟ ਅਜੇ ਤੱਕ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 20 ਸਤੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ 3 ਸਤੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ (ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ F ਦੀ ਨਕਲ ਕਰੋ), ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਮਿਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਸੋਧ ਲਈ, ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ 24 ਸਤੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਮੀਟਿੰਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ। ਬੋਰਡ ਦੀ ਉਕਤ ਮੀਟਿੰਗ ਲਈ ਏਜੰਡੇ ਵਿੱਚ 8 (ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਈ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਈ' ਦੀ ਨਕਲ ਕਰੋ)। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 26 ਅਗਸਤ, 1966 ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 23 ਸਤੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੌਜੂਦਾ ਬੈਂਚ (ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀ. ਜੇ. ਅਤੇ ਡੀ. ਕੇ. ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.) ਨੇ 3 ਅਕਤੂਬਰ, 1966 ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੀ ਚੋਣ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ। 24 ਸਤੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 (ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ, ਪੰਜਾਬ) ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 5 ਮਿਤੀ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1966 ਦੀ ਵਾਪਸੀ, ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕੁਝ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਨਿਯਮ 80(i) ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਰੂਲਜ਼, 1963 ਦਾ 1), ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਦੁਆਰਾ 30 ਅਗਸਤ, 1966 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 85 ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਨਕਲ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਆਰ 2' ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਤੱਕ), 3 ਸਤੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਏਜੰਡੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ, ਜਨਰਲ ਬਾਡੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ: -

“(i) ਮੌਜੂਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ 8(iv)(e) ਵਿੱਚੋਂ 'ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਈਸ-ਚੇਅਰਮੈਨਾਂ ਸਮੇਤ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ii) ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ 9(B) ਦੀ ਧਾਰਾ (vi) ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠ ਦਿੱਤੀ ਨਵੀਂ ਧਾਰਾ ਅਰਥਾਤ, ਧਾਰਾ (vi)(a) ਜੋੜੀ ਜਾਵੇਗੀ:- ■

(vi) (a) ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ (vi) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਪ-ਚੇਅਰਮੈਨ, ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਲਾਨਾ ਚੁਣੇ ਜਾਣਗੇ।

(iii) ਉਪ-ਕਾਨੂੰਨ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਨਵੇਂ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ:-

'2(viii)। ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਰਥਿਕ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਿੰਗ ਗਤੀਵਿਧੀ ਕਰਨਾ।" ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ 30 ਅਗਸਤ, 1966 ਦੀ ਚਿੱਠੀ ਦਾ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 2 (ਨਕਲ ਆਰ 2), ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

(iv) ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਰੂਲਜ਼, 1963 ਦੇ ਨਿਯਮ 80 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, - ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ GSR 205/ ਰਾਹੀਂ। ਪੀ. A-25/61/S. 85/Amd(2)/65, ਮਿਤੀ 3 ਸਤੰਬਰ, 1965, ਮਿੱਲਾਂ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੇ ਖਰੜੇ ਨੂੰ ਵੀ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਹੈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਬਚਾਅ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਏਜੰਡੇ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮੰਗ 30 ਅਗਸਤ, 1966 ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਜਾਂ ਮੰਗੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਾਧੂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੁਆਰਾ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਏਜੰਡੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਖੌਤੀ ਮਤਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਇੱਕ ਆਖਰੀ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ ਸ਼ਰਨ ਮੰਗੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਭਾਗੀਰਥ ਦਾਸ ਦੁਆਰਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਈ ਗਈ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਇਮੀ ਲਈ ਚਾਰ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ। ਇਤਰਾਜ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 55, 56, 68 ਅਤੇ 69 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 55 ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 56 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਅਖਤਿਆਰ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਖੁਦ ਕਰੇ ਜਾਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਾਲਸੀ ਕੋਲ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਉਸ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਾਲੀ ਸਰਕਾਰ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਖੁਦ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਵਿਚਕਾਰ ਕਥਿਤ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 55/56 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਲਸੀ ਦੁਆਰਾ ਉਪਾਅ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ, ਜਿਸ ਦੀ ਗੈਰ-ਉਪਯੋਗਤਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਇੱਕ ਮਜ਼ਾਕ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 68 ਜਾਂ 69 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਗਲੇ ਉਪਾਅ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੁਆਰਾ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 56 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹਨਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਚਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਵੀ ਵਰਣਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 82 ਦੇ ਤਹਿਤ

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ। ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਹੋਰ ਸੰਭਾਵੀ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਚਾਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ ਦਾ ਦੂਜਾ ਮੁੱਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਉਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਭਾਰਤ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕਨੂੰਈਆ ਲਾਲ ਗੌਬਾ (1) ਵਿੱਚ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਮ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਖੁਦ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਜੱਜ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸੰਯੁਕਤ ਸਟਾਕ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨਾਲ। ਫਿਰ ਵੀ ਸੇਲ, ਜੇ., ਜਿਸ ਨੇ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ, ਜੇ., ਅਤੇ ਖੁਦ ਵਾਲੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਲਈ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁੱਖ ਨੁਕਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਆਫ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਅੰਦਰੂਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਆਰਟੀਕਲ ਦੇ ਸਹੀ ਨਿਰਮਾਣ ਬਾਰੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਇਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਖਲ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੇਸ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਕੁਝ ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨਗੇ, ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵੀ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਉੱਠਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਸਮਾਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧ. ਦੂਸਰਾ ਕੇਸ ਜਿਸਦਾ ਸ੍ਰੀ ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕਿਰਪਾ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀਅੰਸ ਪ੍ਰਸਾਦ (2), ਜੇ.ਐਲ. ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਇਹ ਸੰਯੁਕਤ ਸਟਾਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁੱਢਲਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸੋਸਾਇਟੀ ਆਪਣੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲੇ ਮਤੇ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਕਪੂਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਰਪਾ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਜਿਹੇ ਕੋਰਸ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 5 ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ ਦਾ ਤੀਜਾ ਮੁੱਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਕਿ ਕੀ 3 ਸਤੰਬਰ 1966 ਨੂੰ ਮੀਟਿੰਗ ਹੋਈ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਸੀ। ਇਹ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ 3 ਸਤੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਗਾਊਂ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਮਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਢਲੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਆਖਰੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਚਨਚੇਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ 24 ਸਤੰਬਰ 1966 ਨੂੰ ਮੀਟਿੰਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਸਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ, ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਪ੍ਰੈਸ, ਬੋਰਡ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਸਧਾਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਤਾਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਨੇ ਖੁਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਾਹਤ ਨਾ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਮਤਿਆਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਮਤੇ ਜਨਰਲ ਬਾਡੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਬੰਦ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਿਆ ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਬਾਡੀ ਦੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਅਲਟਰਾਵਾਇਰ ਕਿਵੇਂ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਅਧੀਨ ਸਿਰਫ ਜਨਰਲ ਬਾਡੀ ਦੇ ਡੈਲੀਗੇਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਭਾ ਦੀ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਤਿਆਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦੇ। ਮੈਂਬਰ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਵਾਬਦਾਰਾ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਡੂੰਘੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਆਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਸਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਣ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਭਾਵੀ ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੀ ਛੋਟੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅੰਦੋਲਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਚੌਥਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਵੀ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਪੜਾਅ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਐਮ ਸੀ ਜੈਨ ਦੁਆਰਾ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਪਹਿਲਾ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ 3 ਸਤੰਬਰ, 1966 ਦੀ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ 15 ਸਪੱਸ਼ਟ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਉਚਿਤ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਕਤ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਸੁਸਾਇਟੀਜ਼ ਰੂਲਜ਼, 1963 ਦੇ ਨਿਯਮ 80(1) ਦੀ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰ ਕਲੋਜ਼ (i) ਹੈ, ਅਤੇ ਉਕਤ ਕਾਰੋਬਾਰ, ਇਸਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਅਵੈਧ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਪੰਜਾਬ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਰੂਲਜ਼, 1963 ਦੇ ਨਿਯਮ 80(I)(i), ਸਹਿਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰ. GSR-205/ P.A. 25/61/ਸ. 85/Amd (2)/65, ਮਿਤੀ 3 ਸਤੰਬਰ, 1965, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: —

“ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨੋਟਿਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਜਨਰਲ ਬਾਡੀ/ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਲਈ ਮਿਤੀ, ਸਥਾਨ, ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਏਜੰਡਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਛੋਟੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨੋਟਿਸ, ਭਾਵੇਂ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਜਨਰਲ ਬਾਡੀ/ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਛੋਟੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜਨਰਲ ਬਾਡੀ/ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਛੋਟੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਹੇਠ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।”

ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 3 ਸਤੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮੀਟਿੰਗ ਲਈ 20 ਅਗਸਤ, 1966 ਦਾ ਨੋਟਿਸ, “ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨੋਟਿਸ” ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋ ਤਾਰੀਖਾਂ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਦਿਨ ਬਚੇ ਹਨ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਮਤਿਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਆਈਟਮਾਂ ਦੇ ਏਜੰਡੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, 20 ਅਗਸਤ, 1966 ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਬਾਅਦ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਚਾਰਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ

ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਾਦਿਤ ਆਈਟਮਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਦਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਿਸ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਮੈਂ 3 ਸਤੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਜਨਰਲ ਬਾਡੀ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ।

ਇਹ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੀਟਿੰਗ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਨਰਲ ਬਾਡੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਲਾ ਜੀਡਜ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ 1963 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 80 ਦੇ ਉਪ ਨਿਯਮ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਪਗਨਡ ਆਈਟਮਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਮੈਂਬਰਾਂ 'ਤੇ ਆਈਟਮਾਂ ਦੇ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਤੋਂ 30 ਅਗਸਤ, 1966 ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ (ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚੀ 'R2' ਦੀ ਨਕਲ ਕਰੋ), ਤਾਂ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਨੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ 3 ਸਤੰਬਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।, 1966, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਮਦਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਖੀ ਜਾ ਰਹੀ ਮੀਟਿੰਗ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹਨਾਂ ਮਦਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਉਚਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮੰਦਭਾਗੀ ਗੱਲ ਹੋਈ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਨੇ ਸੰਚਾਰ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਆਰ. 2) ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਉਸੇ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਆਈਟਮਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। 3 ਸਤੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਮੀਟਿੰਗ ਦਾ ਅਸਲ ਆਯੋਜਨ। ਨਿਯਮ 80 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਬੇਅਸਰ ਹੋ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਅਨੁਮਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 3 ਸਤੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਤਰਾਜ਼ਸ਼ੁਦਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਮਤੇ ਪਾਸ ਕਰਨੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੀ ਅਲਟਰਾਵਾਇਰਸ ਧਾਰਾ (i) ਸਨ। 80 ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਉਕਤ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵੀਸੋ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨਿਯਮ 80(i)(i) ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਿਤ ਛੋਟਾ ਨੋਟਿਸ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਬਿਨਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਨਿਯਮ 80 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਲੋੜ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰਨ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਜਨਰਲ ਬਾਡੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਲਈ ਪੰਦਰਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਆਗਿਆ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦਾ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਈਟਮਾਂ ਨੂੰ ਏਜੰਡੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ ਦੁਆਰਾ 3 ਸਤੰਬਰ, 1965 ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਗਏ ਨਿਯਮ 80 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ii) 'ਤੇ ਫਿਰ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ (ii), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਮਲਾ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਜਨਰਲ ਬਾਡੀ/ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਛੋਟੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ

ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਏਜੰਡਾ ਜੋ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨ ਜਾਂ ਸੱਤ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਏਜੰਡੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਛੋਟਾ ਨੋਟਿਸ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ 3 ਸਤੰਬਰ 1966 ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਅਨੁਬੰਧ 'F'), ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। (ii) ਨਿਯਮ 80(1) ਦੇ ਅਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਕਤ ਜਨਰਲ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਆਈਟਮਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਏਜੰਡਾ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 80(1) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (i) ਅਤੇ (ii) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਹਨ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕੋ ਆਈਟਮ ਲਈ ਸਹਿ-ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਜਦੋਂ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 30 ਅਗਸਤ, 1966 ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਛੋਟੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਨਿਯਮ 80(1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ii) ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਧਾਰਾ (ii) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਤਾਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਮਾਮਲਾ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਏਜੰਡਾ ਜਾਰੀ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਏਜੰਡੇ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਆਈਟਮ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਜਾਂ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਹੇਠ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸਲਈ, ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਮਤਿਆਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨਿਯਮ 80 ਦੇ ਉਪ ਨਿਯਮ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (iii) ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ੍ਰੀ ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ ਨੇ ਲਗਭਗ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਪਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਲਈ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮਤਿਆਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਜਾਂ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਮਤਿਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

"29. ਕਿਸੇ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਸੁਸਾਇਟੀ ਜਾਂ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਜਾਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਜਾਂ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੁਕਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਜਾਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਧਾਰਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੇਵਲ (1) ਸਮਾਜ ਦਾ, ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਅਫਸਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ "ਐਕਟ" (2) ਹੈ, ਜੋ (3) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਇਸਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ :-

(a) ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਨੁਕਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ; ਜਾਂ

(ਬੀ) ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਕਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ; ਜਾਂ

(c) (ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ):

(i) ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਜਾਂ ਚੋਣ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਨੁਕਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ; ਜਾਂ

(ii) ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਅਯੋਗਤਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ।'

ਇਹ ਧਾਰਾ ਸਮਾਜ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਸਿਰਫ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਚਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਸੈਕਸ਼ਨ ਆਪਣੇ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੇ ਅਫਸਰਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ ਸਮਾਜ ਦੀ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਨਾ ਹੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਗਿਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਹਮਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਚਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਦਾ ਇਹ ਅਧਿਐਨ ਦੋ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ: -

(1) ਕੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 80 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨਕ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਮਤਾ ਨੰਬਰ 7 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? 'ਸੋਸਾਇਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਕੰਮ'; ਅਤੇ

(2) ਕੀ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨਾ 'ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਇੱਕ ਨੁਕਸ' ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦਾ ਮਤਾ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ, ਪਰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਵਿੱਚ ਉਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਅੰਦਰ 'ਸੋਸਾਇਟੀ ਦਾ ਐਕਟ' ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਮਹਿਜ਼ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ। ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਜੋ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸਦਾ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਰਥ ਵਿਚ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੇਵਲ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜੋ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਮਤਾ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਐਕਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਮਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਫੈਸਲਾ 'ਸੋਸਾਇਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਕੰਮ' ਹੈ, ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 29 ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ। ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦਾ ਮਹਿਜ਼ ਕਥਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਵਿੱਚ 'ਐਕਟ' ਸ਼ਬਦ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸੋਸਾਇਟੀ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਅਫਸਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਕਥਿਤ ਐਕਟ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

1963 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 80 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (i-a) ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: - "ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਮਤਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ, ਧਾਰਾ (i) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ

ਮੀਟਿੰਗ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਾਂ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੀਟਿੰਗ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਜਾਂ ਜੇ ਮੀਟਿੰਗ ਉਚਿਤ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਜਨਰਲ ਬਾਡੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ-

- (i) ਕਿ ਮੀਟਿੰਗ ਸਹੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ; ਜਾਂ
- (ii) ਇਹ ਕਿ ਮੀਟਿੰਗ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ; ਜਾਂ
- (iii) ਕਿ ਮੀਟਿੰਗ ਉਚਿਤ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਜਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਮਤੇ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰੋਸੀਜਰਲ ਨੁਕਸ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ 'ਚ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਜਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਭਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦੇ ਕੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਹਨ। ਇੱਕੋ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ, ਅਰਥਾਤ, ਉਹ ਨੁਕਸ ਵੀ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਧੀਗਤ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀ ਭਾਗੀਰਥ ਦਾਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ 80(1)'v-(i-a) ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਓਨਾ ਹੀ ਪਾਬੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਇਹ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨਿਯਮ 80 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (i-a) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਨੁਕਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੁਆਰਾ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕਿਸੇ ਸਮਾਜ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਧਾਰਾ 29 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ "ਸਮਾਜ ਦਾ ਕਾਰਜ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 29 ਨੂੰ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਇਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਲਈ ਨਿਯਮ 80(I)(i-a) ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਸੱਪੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਾਧੂ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਪਗਨਡ ਮਤੇ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਹੋਏ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ "ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਨੁਕਸ" ਵਾਕੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਘਾਟ ਜਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਕਮੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦੀ ਕਮੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਜੋ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਏਜੰਡੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਅਰਥ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮੀਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ, ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਉਸ ਪਰਿਵਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਭਾਵ, ਖਾਸ ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਅਤੇ ਸੰਦਰਭ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਵਿੱਚ "ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਨੁਕਸ" ਵਾਕੰਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਸਮੀਕਰਨ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਅਤੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਨੁਕਸ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਨੁਕਸ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਕੁਦਰਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 85 ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ 1963 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੀ ਇੱਕ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪਾਸ

ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਤੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਿਸ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਸੋਧ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹੋਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲੇ ਤਕਨੀਕੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਨੁਕਸ ਦੀ ਕਿਸਮ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਵਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਫਰਕ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪੰਦਰਾਂ ਨੂੰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨੋਟਿਸ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਪੰਦਰਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਨੁਕਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਐਕਟ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਠੋਸ ਸੋਧਾਂ ਕਰਕੇ ਬਦਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੱਛਤ ਸੋਧ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸਮਾਜ, ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਅਸਲ ਏਜੰਡੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵੀ, ਇਹ ਨੁਕਸ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਗੋਂ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤੱਕ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਿਯਮ 80 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (i) ਦੀ ਧਾਰਾ (ii) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਮ ਸੁਰੱਖਿਆ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਨਰਲ ਬਾਡੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਏਜੰਡੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਪੰਦਰਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ, ਨਿਯਮ 10 ਕਿਸੇ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਤੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੇੜੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 80 ਦੇ ਤਹਿਤ ਏਜੰਡੇ ਵਿੱਚ ਆਈਟਮ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਜ਼ਿਕਰ, ਇਸ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਹਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸੋਧ ਦੀ ਇੱਕ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਕਾਪੀ ਭੇਜਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਿਯਮ 10 ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਸੋਧ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਸੁਸਾਇਟੀ। ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਨੂੰ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ 'ਪ੍ਰੈਸੀਜਰਲ ਨੁਕਸ' ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੁਆਰਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਨਿਯਮ 10 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

" ਨਿਯਮ 9 ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਸੋਧ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੀ ਇੱਕ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮਤਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਦੋ ਤਿਹਾਈ ਤੋਂ ਘੱਟ ਮੈਂਬਰ ਮੌਜੂਦ ਨਾ ਹੋਣ।

ਅੱਗੋਂ ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸੋਧਾਂ ਲਈ ਮਾਡਲ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਮ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਮਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਨਿਯਮ 9 ਕਿਸੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 10 (ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰੋਵੀਜ਼ੋ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਕੋਈ ਮਤਾ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ- ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸਮਾਜ ਦੇ ਤੀਜੇ ਮੈਂਬਰ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਬਹੁਤੇ ਖਾਸ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪਰ ਚੋਣ ਲੜਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ ਵਿਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 3 ਸਤੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਨਰਲ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੁਸਾਇਟੀ ਕੋਲ ਲਗਭਗ 16,000 ਮੈਂਬਰ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ਼ 1,971 ਹੀ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ। 16,000 ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ, 9071 ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਦੇ ਦੋ ਤਿਹਾਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਵਾਧੂ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਪਗਨਡ ਮਤੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹਨ ਅਤੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੋਧਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਪਗਨਡ ਮਤੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਹੋਰ ਨੁਕਤਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 14 ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲੇ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ: -

“ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ 3 ਸਤੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸੋਧ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਉਚਿਤ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਲਗਭਗ 20,000 ਮੈਂਬਰ ਸਨ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸੋਧ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸੋਧ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਏਜੰਡੇ ਲਈ ਬੁਲਾਈ ਗਈ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਦਿਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮਦ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਨਾ ਜਨਰਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸੋਧ ਨੂੰ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 3 ਜਨਵਰੀ, 1966 ਨੂੰ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹੀਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 26 ਅਗਸਤ, 1966 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਾਈਪਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ * * * * * \$ * * * ਜਵਾਬਦੇਹ ਇੰਨੀ ਅਸ਼ਲੀਲ ਕਾਹਲੀ ਵਿੱਚ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਬਲਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਮੇਤ ਕੁਝ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। 24 ਸਤੰਬਰ 1966 ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਏਜੰਡੇ ਦੀ ਆਈਟਮ 8 ਇਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਹੈ। ਨਾ ਤਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ (ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ) ਦੇ ਨਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ, ਨਾ ਹੀ 17 ਸਤੰਬਰ 1966 ਤੱਕ ਦਫ਼ਤਰ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਉਪ-ਚੇਅਰਮੈਨ ਦਾ ਨੋਟ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਹੁਮਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਮੈਲਾਫਾਈਡਜ਼ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਪੱਧਰ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਮੈਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮਾੜਾ ਫਿਡ ਲੇਬਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਜ਼ਕਦਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਤਾਕਤ ਲੱਭਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹਾਂ। ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਇੱਕ ਸ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਐਕਟ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਧੀਨ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਕੰਮਕਾਜ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ 30 ਅਗਸਤ, 1966 ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਨਿਯਮ 80(1) (i) ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੋਧ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਅਸ਼ਲੀਲ ਕਾਹਲੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਰਨ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਸੋਸਾਇਟੀ, ਜਿਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੋਧ ਨੂੰ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੀ ਜਨਰਲ ਬਾਡੀ ਨੇ ਕੁਝ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ (ਅਰਥਾਤ, 5 ਜਨਵਰੀ, 1966 ਨੂੰ), ਨਿਆਂਇਕ ਭਰੋਸੇ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ

ਕੀਤੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਇਸ ਗੁਪਤ ਸੋਧ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਕੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਖੋਡਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਿਛਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਅਫਸੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚਣ ਦੇ ਪੱਕੇ ਇਲਜ਼ਾਮਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਾਲਾ ਫੇਡ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਰੱਦ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮ ਦੀ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਉਸ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਮੌਕੇ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ। ਇੱਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਏਜੰਡੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਰੁਟੀਨ ਆਈਟਮਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਲਈ ਇਹ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ਸ਼ੁਦਾ ਸੋਧ ਦਾ ਏਜੰਡਾ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਲਈ ਕਈ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਮੇਰੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ 3 ਸਤੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਤਾ (ਨੰਬਰ 7), ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਿਛਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਘਟੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਜੋ ਕਿ ਨਿਯਮ 80 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (i) ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸਦੇ ਕਥਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੱਥੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਵਿਭਾਜਨ ਮਤੇ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਹਿਲੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।'

- (i) ਕਿ ਇਪਗਨਡ ਮਤਾ 1963 ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 80(I)(i); ਅਤੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ;
- (ii) ਕਿ ਨਿਯਮ 80(I)(i) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਧੀਨ ਉਕਤ ਮਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਵੈਧ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਸੀ;
- (iii) ਕਿ ਨਿਯਮ 80 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ii) ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ;
- (iv) ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਕਾਰਵਾਈ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਸੀ;
- (v) ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੁਕਸ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਨਹੀਂ ਸਨ ਬਲਕਿ ਉਕਤ ਮਤੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ
- (vi) ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਆਈਟਮ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਏਜੰਡੇ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਅਤੇ ਮਾੜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਹੈ।

ਮਤਾ ਨੰ: 7, ਮਿਤੀ 3 ਸਤੰਬਰ, 1966, ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਬਾਏ ਗਏ ਦੂਜੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ, ਬਹੁਤਾ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਏਜੰਡੇ ਵਿੱਚ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 8 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਤੋਂ ਵੇਰਵੇ ਮੰਗੇ ਸਨ, ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਡਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਨੇ ਉਕਤ ਆਈਟਮ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਸੁਭਾਅ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋ ਸਮਰਥਕਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। 1963 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 22(c) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕੱਲੀ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੀ ਆਮ ਸਭਾ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਮਾਜ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ 4(1) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ: -

“ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਇਰਾਦੇ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-

(a) ਜੇਕਰ ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਡਿਫਾਲਟਰ ਹੈ; ਜਾਂ

(ਬੀ) ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੋਸਾਇਟੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ (a)

(c) ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਦੀਵਾਲੀਆ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ

(d) ਜੇਕਰ ਉਹ ਬੇਈਮਾਨੀ ਜਾਂ ਨੈਤਿਕ ਗਿਰਾਵਟ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਜਾਂ

(e) ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਕੋਈ ਵੀ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਮੈਂਬਰ ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਜਿਹੀ ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।”

ਅਜੇ ਤੱਕ ਉਪ-ਕਾਨੂੰਨ (4)(1) ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੰ: 3 ਤੋਂ 5 ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ ਨੇ ਬਾਰ ਵਿਖੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਰੁੱਧ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨੁਕਤਾ ਨਹੀਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ, ਮਿਤੀ 3 ਸਤੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੀ ਜਨਰਲ ਬਾਡੀ (ਮਤਾ ਨੰ: 7) ਦਾ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਮਤਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭਾ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਐਕਟ, 1963 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਿਛਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ

ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ 24 ਸਤੰਬਰ 1966 ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਲਈ ਏਜੰਡੇ ਵਿੱਚ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 8 ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

Jatinder Singh, Translator

ਡਿਸਕਲੇਮਰ (ਬੇਦਾਅਵਾ):—ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਕ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।